

geld kwam terwijl de schilder-brouwer met zijn vriend Jan Liefkensz. achter 't glas en een gebraden hoen zaten. En de dichter (W. J. v. Zeggelen) vertelde het op rijm den kroniekschrijver na hoe beide vrienden (want geld was er niet) den pachter in hun drinkgelag trokken en hem toen in beschonken toestand op de schuit naar Leiden be-

Want, dacht vader Havik, „het mes houdt twee kanten,
Zit Jan voor zijn ezel, zijn Griet dient de klanten”,
Al vlogen zijn moppen naar Delfts brouwerij,
Toch zaten de zaken er duchtig op zij;
Want lokte soms 't bordje de vrienden naar binnen,
Dan kwam er den schilder een waas voor de zinnen,
Dan droogde Jan Steen het gedoopte penseel,
En 't glas eischte plaats voor palet en paneel.

Was deze voorstelling juist en hie'd het

HET VROOLIJK HUISGEZIN (RIJKSMUSEUM).

zorgden, met opdracht aan den schipper om hem aan 't huis van Jan's vader af te zetten. De achteruitgang van de Delftsche brouwerij werd in dat Bezoek bij Jan Steen tevens aanschouwelijk voorgesteld in den aanhef:

Het bier was in huis en de kan hing er buiten,
En gaf ook de nering min daalders dan duiten,
Toch was het er lustig en ruim van krediet,
Maar schilderen en brouwen — het voegde zich niet!

kapitaal van de Leidsche brouwerij die van Delft in stand, 't liet zich hooren dat het den vader op den duur niet bruide zijn geld zoo slecht te beleggen, en dat de zoon zijn zaak aan kant moest doen. Te Haarlem, waar hij zich nu (kort na het jaar 1659) vestigde, beproefde hij dan ook niet meer den kost met brouwen te verdienen. Daarvoor moest hem nu alleen het penseel dienen.